

قانع نشدن مردم از رذصلاحت ها، فلسفه انتخابات را به کلی تباه می کند

تجربه های چهل و پنج ساله در جمهوری اسلامی ایران، نشان می دهد که قدرت بازدارندگی و اثرگذاری حکومت، رابطه مستقیم با انتخابات دارد.

به گزارش سایت خبری پرسون، اقلیتی خاص که در تفسیر مضیق از قانون و قدرت، همانند هسته سخت و خالص ساز، مزایای پرشمار انتخابات را در برابر مشکلات محدود نادیده گرفته، اقناع افکار عمومی را وظیفه خود نمی داند و شاید با تکیه بر ملاحظات جناحی و گروهی، حقوق اقشارمردم و وکیلان طبقات اجتماعی را مسکوت گذاشته و نادیده انگاشته است.

حتی توصیه و انذار رهبری که بارها انتخابات فراگیر و پرشور را هدف مهم و پادزهر نبرد با دشمنان منطقه ای و قدرت های بین المللی خواندند اثری نداشت. در جریان پایش استصوابی در تفسیر قوانین، به زایش شبهات انتصابی و اشتباهات انتسابی انجامیده و ریزش و کاهش انتخابگری و منتخبان را در پی خواهد داشت.

نگرانی رهبری به وضوح قابل درک است و مصادیق و مثال ها نیز متعدد، اما جریان مذکور، با اصرار بر حفظ حلقه نزدیک و وفادار، اقبال ایشان را بر استقبال عمومی و انتقال قدرت در انتخابات فراگیر نمی پذیرد. گویا مدیریت پیچیده اکثریت در رقابتی دشوار و جند جانبه، دشوارتر است از جابجایی مهرها در شطرنج یک نفره.

عدم تأیید رئیس جمهوری سابق که به غیر از تجارب ممتد سیاسی از صدر انقلاب و دفاع مقدس تا ریاست شورای امنیت ملی، عضو دیرین مجلس خبرگان هم بوده و ۸ سال ریاست جمهوری را بر عهده داشت، مانع از اقناع شورای نگهبان و مشاوران بوده است. استمرار این شرایط، ممکن است فلسفه و اصل انتخابات را به کلی تضعیف و تباه کند.

انتخابات پرشور، همیشه باطل السحر و سپر بلای جمهوری اسلامی ایران در برابر دشمنان و رقبای ریز و درشت بوده است. اکنون و در شرایط پیچیده تر و در تقابل با دشمنان بیشتر، چرا باید این خنجر را کُند و این سپر پولادین را با سپر چوبین جابجا کنیم؟

مسأله بر سر جناح اصلاح طلب و اصولگرا یا فلان چهره و بهمان شخصیت نیست، فلسفه انتخابات مخدوش می شود. جمهوریت بخش ذاتی و رکن ممتاز حکومت جمهوری اسلامی ایران است و ما را از حکومت های طایفه ای و دودمانی و کودتایی برتر نشان می دهد. یک نشان ارزشمند و در شعاع حکومتگری در این منطقه حتما ارزش افزوده بی همانندی برای ایران، حکومت، دولت، ملت و طبقات اجتماعی محسوب می شود.